

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

## Za útok zvířete hrozí kriminál

Málokdo si z laické veřejnosti plně uvědomuje, že vedle přísné občanskoprávní odpovědnosti za škodu způsobenou zvířetem (§ 2933 a násl. o. z.) může vlastník odpovídat za útok zvířete také v režimu trestního práva. O tom se mohla přesvědčit kupř. majitelka psa (slovenského čuvače Aldouse) ve věci, která byla řešena Nejvyšším soudem pod sp. zn. 7 Tdo 1107/2020.

Obviněné bylo zjednodušeně řečeno kladeno za vinu, že „...dne 28. 7. 2018 okolo 21:30 hodin v XY na louce venčila svého psa (slovenského čuvače Aldouse) bez náhubku a obojku, aniž by přijala dostatečně účinná opatření, aby její pes nemohl způsobit jiné osobě újmu na zdraví, čímž porušila ustanovení § 2900 zákona č. [89/2012 Sb.](#), občanský zákoník, (dále jen „o. z.“), v důsledku čehož pes obviněné napadl psa poškozeného T. S., který se snažil psy od sebe oddělit, a následně pes obviněné napadl i samotného poškozeného a způsobil mu zranění - kousnutí do bérce, což si vyžádalo lékařské ošetření v nemocnici, poškozený byl v pracovní neschopnosti od 28. 7. 2018 do 26. 8. 2018 a byl omezen v běžném způsobu života bolestivostí poraněných míst na bérce nejméně po dobu 14 dnů s nutností po dobu tří týdnů zachovávat klid na lůžku a používat francouzské hole.“

Rozsudkem Okresního soudu Plzeň-město ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Plzni, byla obviněná uznána vinou **přečinem ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 tr. zákoníku, za který byla odsouzena k trestu odnětí svobody v trvání dvou měsíců**, jehož výkon byl podmíněně odložen **na zkušební dobu v trvání jednoho roku**.

**Obviněná vystavěla svou obhajobu mj. na tom, že poškozený si jako chovatel velkého psa počínal naprosto nezodpovědně, pokud do psů strkal a tahal je za srst na hřbetě a mezi rvoucí se psy vstoupil nohou s tím, že byla přesvědčena, že kdyby poškozený do rvačky vůbec nezasahoval a vodítko svého psa pustil, psi by po krátkém čase v souboji ustali a poškozený by žádnou újmu na zdraví neutrpěl.** Za tím účelem obviněná navrhovala provedení důkazu znaleckým posudkem z oboru kynologie.

**Základní příčina vzniklé újmy tak spočívala dle obviněné v porušení zásady prevence uvedené v ustanovení § 2900 o. z. ze strany poškozeného; jednání obviněné proto nemohlo naplnit zákonné znaky přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti. V případě, že by se prokázalo, že poškozený jednal nezodpovědně a lehkovázně a zcela v rozporu se zásadou prevence, lze mít dle obviněné za to, že její jednání nedosahuje „náležité intenzity“ předvídané u trestného činu.** Obviněná dále poukazovala na ustanovení § 12 odst. 2 tr. zákoníku a princip *ultima ratio* a rovněž konstatovala porušení práva na spravedlivý proces.

Dovolací soud neměl pro výše uvedené námitky obviněné žádné pochopení: **„Obviněná se zde snaží přenést odpovědnost za vzniklá zranění poškozeného výlučně na něj, přitom však opomíjí hlavní a zcela zásadní příčinu vzniklého následku, a to své zanedbání náležitého dohledu nad vlastním psem, který - byť nebyl nijak zvlášť cvičen - volně pobíhal bez náhubku po prostranství, kde se mohl setkat s jinými psy i lidmi. Na rozdíl od psa obviněné byl pes poškozeného (i ostatní psi přítomní u skupiny osob, ve které se poškozený zrovna nacházel) připnut na vodítko. Navzdory vzniklé situaci, kdy riziko útoku psa obviněné bylo z okolností zjevné, a navzdory tomu, že poškozený (i jeho doprovod) na obviněnou volal, aby si psa odchytila, ona tak neučinila a na jejich výzvu reagovala pouze „něžným“ voláním na**

**svého psa, na které on nijak nereagoval a dál pokračoval v chůzi ve směru ke skupině osob se psy. Jak již uvedly soudy obou stupňů, jednání poškozeného není možné považovat za lehkovážné či nezodpovědné. Nelze ani dovozovat, že jednal v rozporu s tím, jak by se v podobné situaci zachoval každý jiný rozumný chovatel psa. Vzhledem k tomu, že se uvedenou námitkou zabýval již soud prvního stupně (odst. 12 a 13 odůvodnění rozsudku) i odvolací soud (odst. 11 a 12 odůvodnění napadeného usnesení), Nejvyšší soud v podrobnostech na tato výstižná odůvodnění odkazuje. Lze uzavřít, že jedinou trestněprávně relevantní příčinou vzniku následku (tj. zranění poškozeného) bylo zaviněné porušení povinnosti vyplývající z ustanovení § 2900 o. z. (povinnost počínat si tak, aby nedošlo k nedůvodné újmě) ze strany obviněné, které v tomto konkrétním případě spočívalo v tom, že nepřijala dostatečně účinná opatření, aby její pes nemohl způsobit jiné osobě újmu na zdraví. Způsobení následku není možné ani částečně dávat za vinu poškozenému.“**

Zdá se, že obviněné (z hlediska nastavené strategie obhajoby) moc nepomohlo poukazování na spoluzavinění poškozeného. Její námitku subsidiarity trestní represe totiž Nejvyšší soud odbyl konstatováním: „Nejvyšší soud připomíná **naprostou absenci jakékoli sebereflexe ze strany obviněné, která se snažila veškerou vinu svést na poškozeného zcela ignorujíc své vlastní selhání v dané situaci.** Tyto (a další) soudy zjištěné okolnosti spolu s nezanedbatelnou závažností způsobeného zranění naopak svědčí o tom, že uplatnění trestní represe bylo v tomto případě proporcionálním zásahem do práv obviněné.“

**Obdobných soudních případů přitom existuje celá řada. Opatrnosti proto není nikdy nazbyt. Ne vždy totiž platí, že pes, který štěká, nekouše...**



**JUDr. Vladimír Janošek,**  
advokát

trvale spolupracující s



[ARROWS advokátní kancelář, s.r.o.](#)

V Jámě 699/1  
110 00 Praha 1

Tel.: +420 731 773 563  
e-mail: [janosek@arws.cz](mailto:janosek@arws.cz)

## Další články:

- [Nová „tlačítková“ povinnost pro e-shopy](#)
- [Digital Omnibus: Revoluce v datech, nebo jen nová zátěž pro podnikatele?](#)
- [Darování pro případ smrti nemovité věci zapsané v katastru nemovitostí a určení výše odměny soudního komisaře](#)
- [Flotilová novela: Kdo a kdy musí nově získat licenci k distribuci pojištění?](#)
- [Nová pravidla pro ground handling v EU a jejich dopady na letecký sektor](#)
- [Právní due diligence nemovitostí: na co se v praxi skutečně zaměřit](#)
- [Hmotněprávní opatrovník obchodní korporace: mezi efektivní ochranou a zásahem do korporační autonomie](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 32.: Konkurenční doložka](#)
- [Skryté ujednání v realitní smlouvě - zbytečná hra na schovávanou](#)
- [Odpovědnost člena voleného orgánu dle § 159 OZ a vymezení škody způsobené právnické osobě](#)
- [Vnosy do společného jmění manželů a jejich valorizace v aktuální judikatuře Nejvyššího soudu a Ústavního soudu](#)